

Пет разлога зашто ћете волети Исидору Мун...

Упознајте магичну,
зубичанствену Исидору Мун!

Ружичасти Зец, Исидорина слатка играчка,
оживео је захваљујући магији!

У Исидорин разред
стигла је нова девојчица.

Чаробне
ружичасто-црне
илустрације!

Исидора организује пикник
за плишане играчке!

Да у ваше одељење дође нови
ученик или ученица, шта бисте урадили
да се осећа пријатно?

Направила бих нему или ној огромну
честитку и поклонила мафин.
- Лила, 8 година

Питао бих да се играмо заједно
на великом одмору, и да бира игру!
- Еди, 6 година

Волела бих да дође на играњац после
школе код мене, да се боље упознамо.
- Захава, 9 година

Сваки дан бих поздравила новог ученика
или ученицу широким осмехом.

- Танди, 7 година

Рекла бих да не треба шалутати: „Хајде да
проспемо кофу воде учителици на главу“,
већ да се увек треба лепо понашати.

- Холи, 7 година

Односила бих се према оном ко је нов онако
како бих желела да се други понашају
према мени, да се осети прихваћено.

- Џеневив, скоро 8 година

Породично стабло

Моја мама,
грофица Корделија
Мун

Бебица Медени Цветић

Мој тата,
граф Бартоломју
Мун

Ја!
Исидора Мун

Ружичасти Зец

За све вампире, виле и луде широм света!
И за моју блиставу Селестину!

Илустровао Мајк Гартон на основу
оригиналних цртежа Харијет Манкастер.

Наслов оригинала:

Harriet Muncaster

ISADORA MOON AND THE NEW GIRL

Copyright © Harriet Muncaster 2023

Isadora Moon and the New Girl was originally
published in English in 2023.

This translation is published under arrangement with
Oxford University Press

Translation copyright © 2024 Вулкан издаваштво

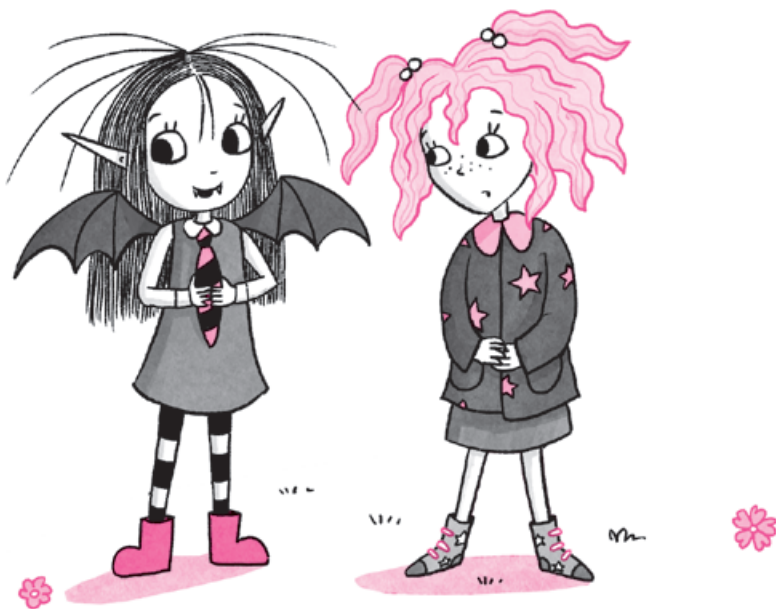

ISBN 978-86-10-05333-3

ИСИДОРА МУН

И НОВА ДЕВОЈЧИЦА

Харијет Манкастер

Превела Бранка Јосиповић Кривокућа

 Вулканчић

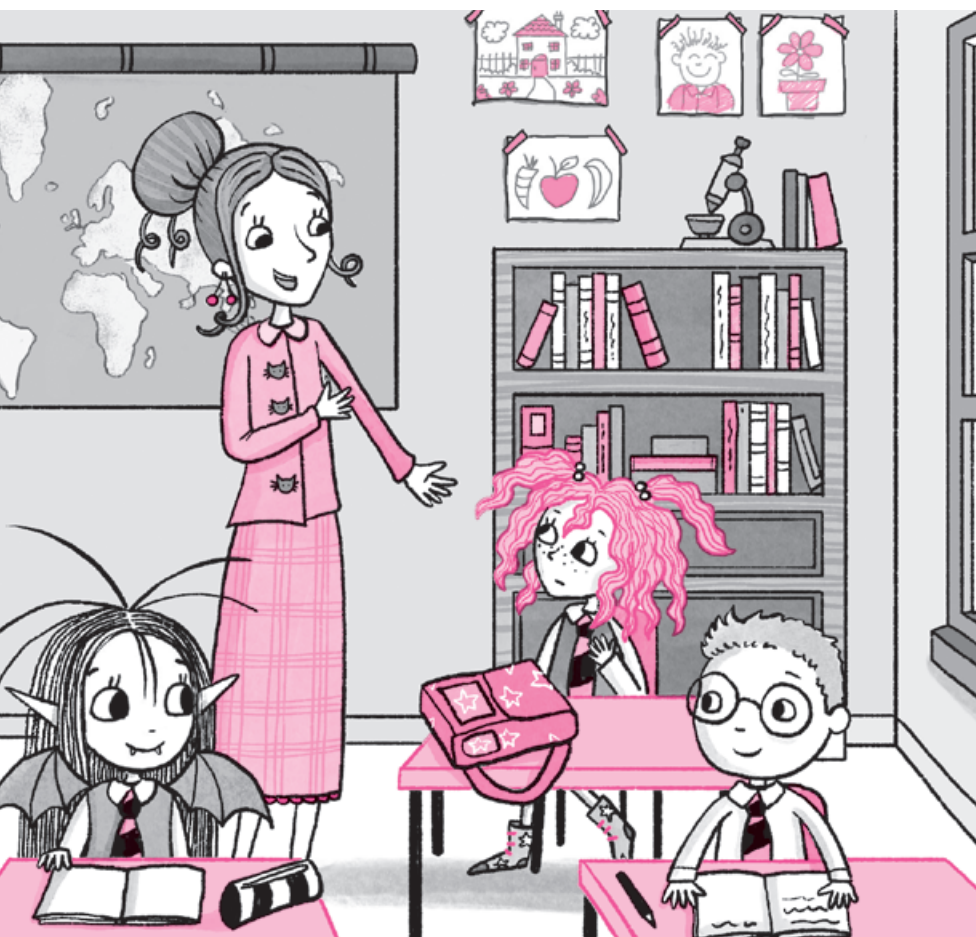
Прво поглавље

Био је први дан новог полугодишта и, када сам дошла у школу, била сам изненађена јер сам видела непознату девојчицу испред учионице.

„Ово је Ава!“, рекла је госпођица Чери. „Тек се доселила у наш град и од данас ће бити у нашем разреду. Хајде да је поздравимо.“

„Добро дошла, Ава!“, повикао је разред.

Гледала сам како госпођица Чери одводи Аву до празног стола на крају учионице и сетила сам се како сам се ја осећала када сам тек дошла у разред. Била сам прилично уплашена!

Питала сам се да ли је и Ава уплашена. Није се смешила и руке су јој стално посезале у џепове хаљине.

На одмору смо се на игралишту сви скупили око Аве. Били смо знатижељни да је упознамо.

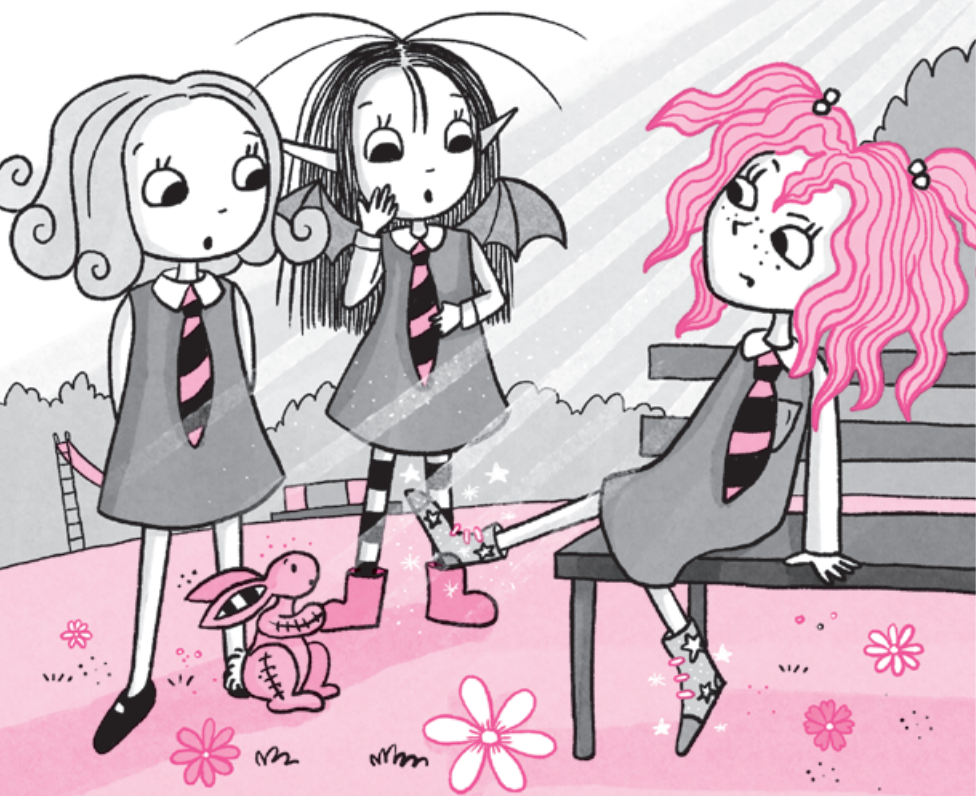
„Јако ми се свиђају твоје ципеле, Ава!“, рекла сам показујући на њих.

„И мени!“, додала је моја најбоља другарица Зои.

Ава је носила пар шљаштећих чизама са сребрним звездицама. Нисам била сигурна да ли је баш било примерено да их носи у школу, али претпостављам да јој госпођица Чери није рекла ништа јер је Ава била нова.

Ава је погледала мене и Зои, али се није насмешила нити је захвалила.

„Лепе су, зар не“, казала је, испруживши стопало тако да се штрас пресијавао на сунчевој светлости.
„Много су боље од тих ваших досадних старих школских ципела!“

Чула сам како се Зои накашљала поред мене, а ја сам у неверици гледала Аву, док се Бруно смејао. Њега није било брига што Ава мисли да су његове ципеле досадне.

„Одакле си се доселила?“, питао је.
„Издајека?“

„Довољно издајека да морам да променим школу“, рекла је Ава, звучећи помало љутито. „Била сам у мнооого бољој школи пре ове. Имала је базен! И моји пријатељи су били феноменални!“ Све нас је погледала и ја сам се наједном осетила тако малом и не-феноменалном.

„Ох, у реду!“, казао је Бруно. Уздахнуо је и потом отишао да игра фудбал са Цаспером и Саши.

Зои и ја се нисмо помакле с места,
али нисам више знала шта бих могла да
кажем Ави.

★ „Да ли желиш да се играш са нама?“,
питала је Зои следећег тренутка. „Баш
смо кренуле да Ружичастом Зецу
направимо венац од белих рада!“

Ружичасти Зец је
узбуђено скакутао горе-
-доле иза мене. Он је био
моја омиљена плишана
играчка, али га је мама
оживела помоћу свог
чаробног штапића. Она

може да ради те ствари зато што је вила.

Ава се намрштила. Онда је презриво
погледала Ружичастог Зеца и рекла:

„Зар ниси мало велика да носиш
плишану играчку у школу?“

Погледала сам Аву, али нисам
ништа рекла. Сузе су почеле да ми се
скупљају у угловима очију. Ружичасти
Зеџ је престао да скакуће и огорчено
је погледао нову девојчицу. Зои ме је
ухватила за руку.

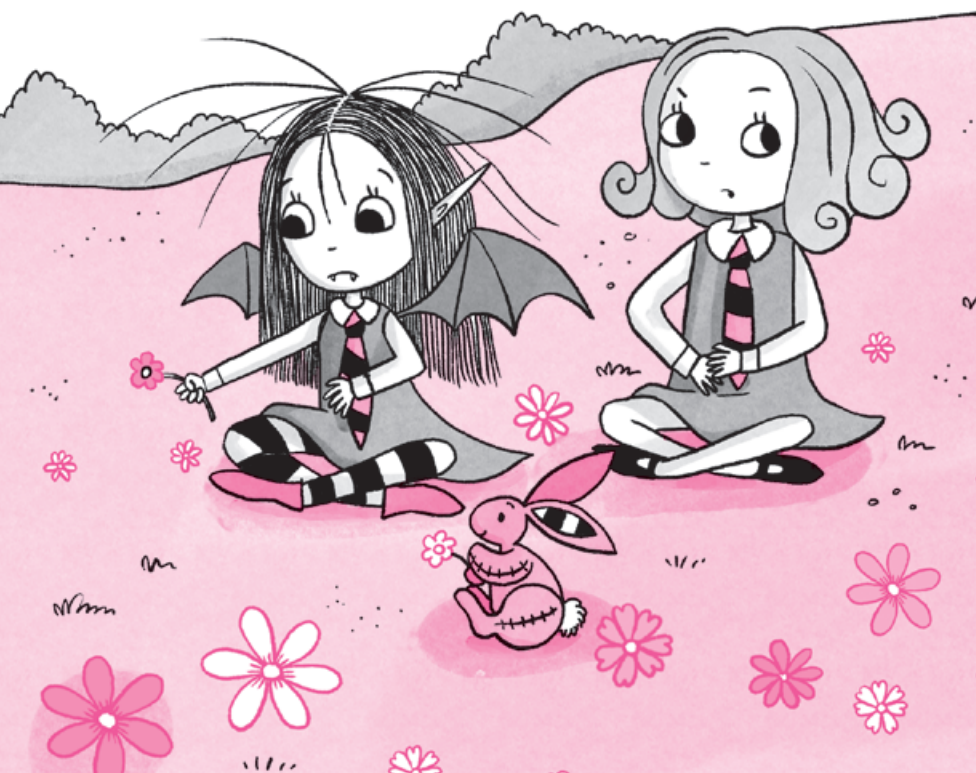
„Добро!“, праснула је. „У реду. Идемо
онда да се играмо без тебе!“

„Одлично!“, одвратила је Ава
пркосно. „Ионако имам преча посла.“
Потом је одмарширала на другу страну
игралишта, села на клупу и отворила
свеску.

Зои ме је зграбила за руку и повела
изван игралишта.

Трава поред игралишта била је прекривена белим радама, али ни она ни ја нисмо могле да се усредсредимо на прављење венчића за Ружичастог Зеца.

„Не могу да верујем колико је грозна Ава“, фркнула је Зои. „Никад раније нисам упознала тако зловну девојчицу.“

„Ни ја!“ , сложила сам се. И то јесте била истина. Ава је била злобна. Нико од мојих школских другова никада није причао са мном на такав начин. Узела сам Ружичастог Зеца у наручје и чврсто га загрлила, покушавајући да зауставим сузе које су ми навирале на очи.

„Само не обраћај пажњу на њу, Исидора!“ , рекла је Зои. „Вероватно је љубоморна јер она нема Ружичастог Зеца. Има и ја сутра да понесем своје мајмунче!“

„У реду“, шмрцнула сам. А онда сам погледала у Зои и насмешила се. Била сам тако срећна што имам најбољу другарицу попут ње.

„Како је било у школи?“ , питала је мама када сам стигла кући тог поподнева.

„Било је добро“, процедила сам.

„Имамо нову ученицу у разреду. Зове се Ава. Али није баш много фина!“

„Ох?“, изненадила се мама. „Зашто није?“

„Једноставно није“, рекла сам.

„У реду...“, одвратила је мама.

Спустила је тањир пред мене. На њему је био сендвич с путером од кикирикија, што је моја омиљена ужина, али данас није имао добар укус као иначе.

„Сигурна сам да ће Ава смекшати“, рекла је мама, села наспрам мене и почела да храни моју сестрицу Медени Цветић ружичастим млеком.

